

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic Gheorghe

Sunt cu serbare de sfinți venit. Cobor mai întâi în cartea lui Verginica. O aud din Mine cum strigă: Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat! Duhul ei strigă din Mine: Hristos a înviat! Ea salută cerul și pământul cu vestea învierii. Amin.

O, măi Verginico, îți este dor, îți este dor de fiii tăi. M-a apăsătorul tău și am coborât în cartea ta cu tine și cu sfinții, Verginico. Serbăm serbare de sfinți în mijlocul Ierusalimului. Pe mucenicul Gheorghe îl serbăm în cer și pe pământ. Eu sunt bucuria sfinților, precum și pe pământ le-am fost bucurie și în zile bune și în chinuri și în slava credinței lor, că am lucrat semne mari prin sfinți pe pământ. Eu sunt slava sfinților, Verginico, iar ei sunt slava Mea. Amin.

– *Tu ești, Doamne, Tu ești toată slava și una este slava, iar cei ce s-au dat Ție locaș, Te-ai făcut slavă în ei, Doamne, așa cum curgeai din mine râu de slavă peste pământ, căci scris este: «Cel ce crede în Mine, râuri de ape vii vor curge din gura lui». Așa ai spus, și nu știu oamenii să lege lucrarea cuvântului Tău de azi cu cuvântul Tău ce l-ai spus încă de pe atunci.*

Mi-e dor de fii, mi-e dor de popor, Doamne, că de când m-ai făcut carte în Ierusalim, mereu mi-e dor și mereu mi-aș învăța poporul. Mă uit mereu la Israel, că mereu trebuie învățat, căci duhul cărnii, duhul firii e duh potrivnic duhului Tău și dă să-mi slăbească copiii pe care i-am câștigat pentru Tine, Doamne. Trebuie mereu trezire de Duh Sfânt în fii. Trebuie mereu să-i învăț, Doamne, căci cel învățat dobândește înțelepciune de Duh Sfânt, de duh treaz, de duh de iubire sfântă, care-l ține treaz pe cel ce-Ți urmează Ție, Domnul meu și Dumnezeuul meu. Așează-Ți sărbătoarea cea de azi peste Israel, și eu Te voi înconjura și din dreapta și din stânga cu cuvântul învățăturii peste Ierusalim, Doamne, că avem nevoie de copii treji și sfinți și calzi cu iubirea de Dumnezeu. Amin.

– O, Verginico, sunt mângâiat de vorbirea ta și nu știu cum să Mă mai mângâi și pe Mine și pe Israel. Cobor cu duh de mângâiere și lucrez în cartea Mea, și iar vin cu tine ca să-l cuprinzi pe Israel la începutul și la sfârșitul coborârii Mele cu sfinții, că tu ești iubirea Mea, Verginico, iubirea Mea pentru Israel. Amin.

Cobor cuvânt peste grădină. Vin cu sfinții peste grădina cuvântului Meu și Mă slăvesc cu slavă de cuvânt, ca să te hrănesc cu slavă, Israele, poporul mângâierii Mele, poporul Meu întru care binevoiesc. Amin.

Mă slăvesc cu serbare de sfinți, și tu Îmi așterni masa, pentru ca să stau la ea și să ne hrănim cu slava cuvântului Meu, căci și Eu stau și Mă hrănesc, stau cu cerul la masă cu tine, poporul Meu. O, cine Mă mai primește pe Mine cu praznic de cuvânt la masa sa? Care om Mă mai cunoaște pe Mine viu, și cu grai viu și adevărat cu omul? O, poporul Meu, nimeni nu-Mi mai face loc și Mie ca să fiu viu și adevărat pe pământ. Tot omul zice că are credință în Mine, dar nu știe ce este credința în Mine. Nimeni nu se mai uită bine la viața sfinților Mei cu care am grăit și am lucrat pe pământ. Omul de rând zice că M-am înălțat la Tatăl și nu mai sunt pe pământ. Israele, Israele, oare unde zice omul că sunt Eu și Tatăl? Unde își închipuie omul că e Dumnezeu? Nicăieri nu-I place lui Dumnezeu mai mult ca în om și lângă om și cu omul. Dar unde zice omul că sunt Eu și cu Tatăl? Unde o fi așezat omul veacului acesta cerul și tronul și statul lui Dumnezeu? Unde, oare? Cum și de unde să mai grăiesc Eu peste om ca să vadă omul că sunt cu cei credincioși, din veac și până la venirea Mea cu veacul cel fără de sfârșit, pe care l-am întocmit la început odată cu facerea omului și a toate câte le-am creat pentru om? Cerul cel

dintâi și pământul cel dintâi dau să se arate și să ia locul la cele omenești și la cele stricate de om, care au fost făcute să fie veșnice precum omul trebuia să fie și să nască din el om veșnic așa cum M-am născut Eu, Cel veșnic viu. Amin.

Omul veacului acesta a făcut stricăciune mare, fiilor, mare cum nu vă vine vouă în minte. Omul veacului acesta a cumpărat pe cei ce au stat peste mulțimi în numele Meu. Omul veacului acesta a fost viclean, s-a dat drept sfânt și plăcut lui Dumnezeu și Mi-a pătat numele Meu cel sfânt, fiilor, căci s-a atins de învățătura din biserică și a lucrat în așa fel să-i pice lui bine învățătura bisericii. Mă uit și azi la oamenii bisericii, care se dau drept iubitori de biserică și de Dumnezeu și de înțelepciune, dar înțelepciunea cuvântului Meu de azi ei o numesc duh de satană. Ei zic că e bună învățătura cea de la om, și că Eu sunt satană în acest cuvânt care vine cu Mine la tine așa cum venea la Avraam, la Moise, la proorocii și la sfinții Mei, așa cum a venit la mucenicul Gheorghe, care era mărturisitorul Meu între oameni. Mă arătam mucenicului Meu și grăiam cu el, și Mă vedeau și cei ce credeau în Mine prin el, că Eu la credința lui slobozeam semne mari între oameni, și oamenii îl făceau fermecător pe ostașul Meu, așa cum Mă făceau pe Mine slujitorii lui Dumnezeu. Dar râvna Tatălui Meu ardea cu Mine în sfântul Gheorghe, și din gura lui așa se auzea: „*Vai vouă, nebunilor, care spuneți că puterea lui Dumnezeu e farmece, iar înșelăciunea diavolească a idolilor voștri o numiți adevărată! Vai vouă, fii ai diavolului, care numiți adevărul minciună, și minciuna, adevăr!*“; iar ei îl zdrobeau pe sfântul Meu cu tot felul de chinuri și îl umpleau de răni și de neputință, dar Eu eram cu el și îl vindecam pe loc, și omul necredincios zicea că sfântul Meu este vrăjitor. Eu am fost în el și cu el, și l-am ținut viu și nevătămat în mormântul de var stins peste trupul lui. Eu am fost în el și cu el, și am tăiat puterea otravei cea de moarte, și sfântul Meu a rămas viu. El vorbea tot timpul cu Mine, și Eu îi răspundeam, și nimeni nu-l putea blestema pe el, căci Eu eram tăria lui și veșnicia lui. Așa am făcut și cu voi, fiilor din Israel, căci oameni mulți v-au blestemat și v-au anatemitizat, și mulți preoți necredincioși se roagă Mie pentru ca să nimicesc, zic ei, pe satana care este cu voi. Dar cu voi sunt Eu, și pe unii ca aceștia nu-i ascult, căci Eu v-am profețit în cartea acestui cuvânt, despre răutatea preoților care dau azi în voi, dar Eu sunt cu voi, și biruiesc duhul necredinței și ies cu voi înaintea oamenilor și Mă slăvesc în voi cu slava cuvântului Meu, și Îmi împlinesc Scripturile cele de apoi, precum este scris în Scripturi. Dacă oamenii bisericii ar crede ce am scris Eu în Scripturi, ar crede și în împlinirea lor, și iată, vin și împlinesc, și ei nu cred și nu vor să se îplinească Scripturile, căci s-au învățat în voile lor și și-au pierdut credința și și-au pierdut frica de Dumnezeu și nu mai au minte. Și am să le trimit carte și am să le talmăcesc Scripturile cele pentru vremea aceasta și am să le dovedesc necredința și semeția lor și viața lor cea fără legile Mele cele sfinte în trupul lor. Iar cei ce se vor scula să Mă primească, îi voi trage lângă râul cuvântului Meu și îi voi sfinți cu viață sfântă și îi voi face mărturisitori pentru venirea Mea, după cum scrie în Scripturi.

O, omule al bisericii, nu poți și cu Mine și cu satana. Tu poți, dar nu pot Eu cu tine dacă vrei și cu Mine și cu satana. Necredința este plata faptelor fără Dumnezeu, și grea este această plată. Necredința este cea mai mare rușine care va sta în curând peste chipul oamenilor necredincioși. Eu am făcut semne mari prin sfinții Mei pe pământ, căci credința lor în Mine cutremura pământul sub semnele Mele, și oamenii necredincioși se umpleau de rușine și își înmulțeau mândria ca să lupte cu ea împotriva rușinii, căci credința sfinților Mei aducea rușine peste cei ce rătăceau în necredință. Oamenii răi erau fățarnici pe pământ cu sfinții Mei, dar Eu le rușinam răutatea, căci eram în sfinții Mei și Mă slăveam din ei și de lângă ei peste oamenii cei răi, iar cine era de înviat, învia prin sfinții Mei, așa cum a înviat împărăteasa, soția împăratului care l-a schingiuit pe Gheorghe, mucenicul Meu, căci împărăteasa și-a lăsat slava ei și a soțului ei împăratul, și a luat slava sfântului Meu, și s-a dat Mie jertfă credincioasă, iar împăratul a fost rușinat.

Mucenicul și sfântul Meu este în Mine, căci pentru Mine a luptat, și și-a luat plata luptei lui și este viu și ajută pe cei credincioși, așa cum și pe pământ i-a ajutat. Mucenicul Gheorghe se face cuvânt din Mine și grăiește cu tine, Israele, căci tu te-ai făcut masă de praznic ceresc pe pământ. Amin.

– *Binecuvântat ești, Doamne Dumnezeul meu, Iisus Hristos, Care pretutindeni ești și pe toate le împlinești, că a venit vremea împlinirilor, Doamne, vremea sfinților Tăi, care au așteptat vremea lor și venirea Ta cu sfinții Tăi. Mă rugam mereu Ție pe pământ și chemam slava Ta și puterea Ta peste neputințele mele care mă doborau în vremea chinurilor, iar Tu, Cel ce legi și vindeci pe cel rănit, îmi dădeai întregire de trup în urma schingiuirilor trupului meu. Duhul necredinței nu se stinge în cei necredincioși, dar și Duhul Tău Cel Sfânt Se aprinde în cei ce doresc după adevăr, că m-ai umplut de dar și de har și m-ai făcut darnic și harnic peste cei ce aveau să primească darul și harul Tău peste cei puțini care se aleg dintre oameni ca să se dea de partea Ta, Doamne.*

O, Tu, Cel ce ai făcut semne mari prin mine la cererea oamenilor necredincioși; Tu, Cel ce ai înviat morți din groapă; Tu, Cel ce ai vindecat pe vrăjitori și i-ai făcut credincioși și mucenici Ție prin semnele Tale pe care le făceai prin sfântul Tău, binecuvântat să fii întru venirea Ta cu sfinți, și dă-le dar și har sfinților Tăi cu care vii, ca să lucreze și semnele Tale pe pământ prin fiii poporului Tău care Te coboară pe Tine, Doamne, din cer, și pe noi cu Tine ca să-Ți împlinești Scriptura care spune că vii cu sfinții Tăi în zeci de mii, iar Tu ești Cel dintâi între cei ce vin. Eu și în cer mă rog, din Tine mă rog să pui tărie sfântă în fiii cuvântului Tău, să pui credință tare, să pui în ei dar și har, și să-i faci de temut, în numele Tău, așa cum l-ai făcut și pe Israel în mijlocul neamurilor, avându-Te pe Tine Dumnezeu al său, Dumnezeu tare, Dumnezeu al minunilor, Doamne.

Tu ești mărturisit de sfinții Tăi care vin cu Tine, că pe pământ nu mai este credință, nu mai sunt mărturisitori, nu mai sunt. Mărturisitor este acela care face faptele Tale între oameni ca să facă credință în oameni, căci credința, prin faptele ei se scrie înaintea Ta, Doamne. S-au învățat oameni mulți să vorbească despre Tine pe pământ, și aceștia își agonisesc slavă de la oameni, dar fapta credinței și semnele Tale între oameni nu mai are cine le lucra peste oameni ca să aduni pe cei aleși ai Tăi după cum este scris. Noi, cei din cer, așteptăm venirea Ta pe pământ, ca să fim cu Tine și cu oamenii pe pământ, căci Tu vii cu sfinții, Doamne, dar cei de pe pământ nu mai așteaptă venirea Ta. O, iartă-i pe păcătoși, iartă-i și pe cei necredincioși și așează-Te înaintea lor cu semnele Tale și slăvește-Te prin fiii poporului Tău, prin cuvântul Tău cu care vii la ei pe pământ. Suspină cei din cer că nu mai e credință pe pământ, dar întărește-l pe poporul Tău, Doamne, și împlinește-Ți Scriptura venirii Tale cu cer nou și cu pământ nou pentru cei credincioși care Te așteaptă. Binecuvântat ești Tu, Cel ce vii, Doamne al sfinților! Amin.

Am grăit din Hristos cu tine, Ierusalime de pe pământ, popor al venirii cuvântului lui Dumnezeu. Să fii plin de dar și de har, și să fii darnic și harnic prin darul și harul lui Hristos. Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău în toată clipa, să-L slăvești în toată clipa, să nu uiți de slava Lui, să nu ai altă bucurie în trup. Să fii duhovnicesc așa cum am fost eu și să-ți știi ținta spre care alergi. Să-L iubești pe Domnul Dumnezeul tău, Israele român, că toți sfinții din cer așteaptă rodul iubirii tale, tot cerul așteaptă după iubirea ta, tot cerul te întărește pe tine, cel ce ești în trup cu Hristos pe pământ. Binecuvântat este Cel ce vine la tine. Domnul slavei este Cel ce vine la tine.

Mergi, Ierusalime, din loc în loc cu Domnul, și împlinește Scripturile lui Hristos, că tot cerul sfânt așteaptă biruința ta cu Hristos, și toate îți fac ție loc când treci cu Scripturile și cu Domnul. Mergi, Ierusalime, căci sfinții sunt cu Domnul lângă tine întru venirea Domnului. Amin.

– O, Eu sunt Domnul sfinților, Eu sunt bucuria sfinților, Eu sunt bucuria celor credincioși. Îndrăzniți, fiilor. Fiți credincioși și arătați oamenilor binele și răul, căci binele va birui răul, fiindcă puterea binelui e mare putere, fiilor.

M-am slăvit în Ierusalim cu serbare de sfinți. Vin sfinții cu Mine la tine, poporul Meu de azi. Tatăl este în Mine, și Eu sunt cu tine Israele. Amin.

Trec în cartea lui Verginica. Ea este mângâietoare. Ea Mă mângâie și pe Mine și pe tine, căci sfinții sunt slava Mea și iubirea Mea și bucuria Mea în cer și pe pământ, poporul Meu. Amin.

Amin, amin zic ție, Verginico: te voi purta cu Mine prin văzduh și voi rosti peste toți necredincioșii care cunosc Scriptura și nu vor să vin s-o împlinesc, voi rosti peste ei că tu ești trâmbița Mea din care am sunat Eu și Mi-am anunțat venirea Mea cea de a doua. Am ieșit mai întâi cu cartea Mea pe care am scris-o prin gurița ta, și apoi prin gura Mea care grăiește din văzduh peste grădină, și mai e o clipă să-Mi ajungă vestea la toate marginile, și Mă voi lăsa văzut, și tu vei fi cu Mine, că ai fost trâmbița Mea cea de apoi și am strigat prin tine la lume să se pocăiască și să creadă și să se pregătească, și toată lumea se ascunde sub necredință, așa cum a făcut și atunci când am venit de la Tatăl prin Maica Mea Fecioara. Dar cei ce cred, nu se ascund, și ies cu Mine credincioși ca să spună la lume vestea venirii Mele și să-i ajute pe cei ce cred, pe cei ce se vor alege dintre cei necredincioși. Amin.

– O, Domnul meu și Dumnezeul meu, nu crede lumea în Tine, dară în mine, trâmbița Ta, cum să creadă? Eu eram cuvântul Tău, dar lumea nu știa pe atunci, iar după ce Tu m-ai luat la Tine ai scos de sub căpătâi cuvântul Tău din vremea mea și Te-ai așezat să-l îplinești, Doamne. Este scris în cartea Ta cea din vremea mea că poporul Tău cel credincios cuvântului Tău nu va fi biruit pe pământ, căci Tu vei fi tăria lui și vei trece cu el veste nouă peste pământ și Îți vei împlini venirea și răscumpărarea celor credincioși și Scripturile cele de cer nou și de pământ nou, Doamne. Dar știe omul veacului acesta ce este Scriptura care spune despre cerul cel nou și pământul cel nou? O, Te-ai ascuns cu mine în poporul Tău pe care l-ai cules dintre oameni, și m-am ascuns și eu cu Tine, că era greu pe pământ în vremea mea. Dar acum s-a împlinit cuvântul Tău, și credința poporului Tău a biruit piedicile de pe pământ, și iată ce minune, că vii și Te îplinești văzut întru slavă cu poporul Tău. Cel credincios nu se mai ascunde cu Tine și nu se mai teme, căci când Tu biruiesti, omul se micșorează și își pierde puterea cea potrivnică Ție. Eu sunt trâmbița Ta, și lumea nu știe, lumea nu citește, și omul bisericii nu tălmăcește limbile Duhului Sfânt peste oameni. Dar vii Tu și ridici pe poporul Tău și Îți așterni împărăția cuvântului Tău peste pământ, și împărăția Ta nu are sfârșit. Amin.

O, copilași din poporul meu, trăiți ca fii ai slavei Domnului. Se uită îngerii și sfinții la voi. Fiți fii ai slavei. Duhul meu se mișcă printre voi și dă să vă miște inimile și iubirea și veghea și să vă așeze mereu în statură cerească înaintea Domnului. Fiți mereu curați și cu inima și cu cugetul și cu trupul. Cele văzute din voi și de pe voi mărturisesc pe cele din voi, pe cele nevăzute, fiilor. Voi, fiți mereu plăcuți cu înfățișarea, cu purtarea, cu statura și cu trăirea, căci voi sunteți fiii slavei Domnului și stau pe lângă voi sfinții și îngerii fiilor. Voi murdari să nu umblați, că sunteți fiii slavei Domnului pe pământ. Voi rupți să nu umblați. Voi să fiți curați în toată vremea, fiilor, că Domnul vă ajută să puteți fi așa atunci când voiți. Eu când eram micuță și sărmană aveam o rochiță și-o purtam curată pe mine. O spălam mereu, să fie curată; mă îngrijeam să n-o agăț prin spini, să n-o rup, să n-o pătez, și când se atinge de murdărie o spălam și mă primeneam cu ea, că-mi era milă de Domnul și de îngeri și de sfinți, că se purtau pe lângă mine, și voiam să fiu și eu curată ca să nu-i întristez, ca să nu le pătez lumina lor.

Nu umblați cu haine rupte, nu umblați peticiți, că voi sunteți fiii slavei. Nu murdăriți hăinuțele de pe voi. Lucrați atenți așa cum lucrează omul lumii îmbrăcat curat și în alb la

serviciile lui. Voi sunteți mai mult decât cei din lume. Voi sunteți fiii slavei, fiilor. Ați văzut cum v-a spălat cerul când a ieșit Domnul cu voi între oameni. Apa cea de sus a venit peste voi și s-a așezat peste cămășutele voastre și voi ați stat la spălat, dar lumea a fugit de ploaie. Mare taină a fost glasul apei, glasul tunetului cel de deasupra. Mare și strălucită taină s-a scris în ziua aceea peste voi. Fiți curați în toată vremea, fiilor scumpi. Și pe ploaie, și pe soare fiți curați, și lăsați curățenia să stea peste voi, căci voi sunteți o taină înaintea Domnului. Fiți plini de dar și de har. Fiți darnici și harnici, fiilor. Toate ale voastre văzute mărturisesc pe cele ale sufletului, care sunt nevăzute, dar se arată prin cele văzute. Deprindeți-vă cu glasul meu printre voi, cu duhul meu printre voi, că de cel ascuns în el fuge duhul meu. Fiți atenți în toate câte are cerul de lucrat prin voi, și nu vă pierdeți atenția nici o clipă. Păstrați-vă curați și nu faceți altora de lucru în urma voastră. Pe unde umblați și cu ce umblați, fiți curați și nu lăsați semne rele pe unde umblați. Nu dați altora să șteargă praful făcut de voi, că Domnul v-a spus vouă să căutați mereu să mirosiți frumos unul altuia, să fiți plăcuți unii altora, fiilor, și să fiți atenți la Domnul și la cele ce sunt de lucrat peste pământ. Eu iar vă spun: voi sunteți fiii slavei Domnului în toată vremea. Fiți ca fii ai slavei, că multe învățături vin și pun peste voi, iar voi păstrați-vă prin ele și luați-le peste voi, fiilor.

Avem de trâmbițat peste pământ așa cum și cele ale pământului se anunță dinainte de a se face. Trenul când vine în gară și când pleacă se anunță, fiilor. O serbare pământească se anunță că va fi. Așa și Domnul, Se anunță cu venirea Sa și cu tainele Sale.

Trăiți ca fii ai slavei, fiilor, ca fii ai vieții trăiți, iar moartea să nu aibă putere peste voi, și fiți înțelepți cu înțelepciune din cer. Vom ieși iar cu zi de serbare între oameni, cu serbare de veac nou pe pământ la vederea omului. Fiți cu inimă mare și cu credință mare și cu nădejde mare, că Domnul are putere să-Și împlinească făgăduințele făcute pentru voi.

O, Domnul meu și Dumnezeuul meu, slăvește-Te cu poporul Tău! Amin.

– M-am slăvit, Verginico, și Mă voi mai preaslăvi întru el, căci întru el binevoiesc. Amin, amin, amin.

23-04/06-05-1997